

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 9/2019-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. januára 2019 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], t. č. v Ústave na výkon väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Alicou Petrovskou Homzovou, Moyzesova 1026/46, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv a slobôd uvedených v čl. 17 ods. 1, 2 a 5 v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 5 ods. 1 a 3, čl. 6 ods. 1 a 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 8 ods. 1, 2 a 5 Listiny základných práv a slobôd postupom a rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 0 Tp 34/2018 z 10. septembra 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4 Tpo 68/2018 z 20. septembra 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

1. Sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 25. októbra 2018 sa [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) domáhal vyslovenia porušenia v záhlaví označených základných práv a slobôd tam uvedenými rozhodnutiami Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) a Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“ spolu aj „všeobecné súdy“). Namietané

porušenie označených základných práv a slobôd videl v chybnom procesnom postupe okresného súdu, ktorý nenapravil ani sťažnostný súd.

2. Sťažovateľ je trestne stíhaný pre obzvlášť závažný zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 a 5 písm. a) Trestného zákona vo väčšinovom súbehu s obzvlášť závažným zločinom legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 a 4 písm. a) Trestného zákona spáchaného sčasti dokonaného a v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

3. Sťažovateľ bol vzatý do väzby 9. marca 2018 z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), b) a c) Trestného poriadku uznesením okresného súdu z 9. marca 2018 v spojení s uznesením krajského súdu z 21. marca 2018.

4. Väzba bola následne predlžovaná sériou uznesení všeobecných súdov. Ostatným uznesením okresného súdu z 10. septembra 2018 bola väzba sťažovateľa predĺžená do 6. apríla 2019, keď podľa neho väzobné dôvody naďalej pretrvávali; sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu bola uznesením krajského súdu z 20. septembra 2018 zamietnutá.

5. Podľa sťažovateľa nie sú pre jeho väzbu dané žiadne zákonné dôvody, a preto namietal hlavne to, že upovedomením jeho obhajkyne o termíne prejednávania návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby na deň „10. 19. 2018“, ktorého sa logicky nemohla zúčastniť, boli porušené jeho práva na obhajobu a toto porušenie neodstránil ani sťažnostný súd, resp. sa s touto námietkou argumentačne nevysporiadal.

6. Sťažovateľ navrhol zrušenie označených rozhodnutí všeobecných súdov, priznanie mu primeraného finančného zadosťučinenia v sume 5 000 € a náhrady trov konania.

7. Ústavný súd zvážil argumentáciu sťažovateľa, obsah napadnutých rozhodnutí všeobecných súdov, príslušný spisový materiál a dospel k záveru, že jeho sťažnosť nie je dôvodná, preto ju v zmysle § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky

č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov odmietol.

8. V rámci posudzovania väzobných rozhodnutí všeobecných súdov ústavný súd pripomína, že v tomto štádiu konania je limitovaný tzv. obmedzeným testom ústavnosti, to znamená, že tieto rozhodnutia preskúmava len za situácie, keď dochádza k takému zásahu do základných práv a slobôd, ktoré by nebolo možné odčiniť inak. Systém ústavného súdnictva je totiž založený predovšetkým na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených, v ktorých protiústavnosť nemožno napraviť iným spôsobom, teda predovšetkým procesnými prostriedkami, ktoré vyplývajú z právnych noriem upravujúcich trestné konanie.

9. Trestnoprávny vzťah je vzťahom medzi štátom (orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi) a jednotlivcom ako páchatelom trestného činu, v ktorom tieto orgány verejnej moci na jednej strane musia chrániť právo obvineného na obhajobu, ale na strane druhej aj zaručovať riadne a efektívne vedenie procesu zvlášť tým, že bránia prietahom v konaní, zákonite vznikajúcim vnášaním rôznych námietok (aj obštrukčných) zo strany obvineného.

10. V prejednávanej veci bola sťažovateľovi poskytnutá rozumná a dostatočná možnosť uplatniť svoj vplyv na priebeh a výsledok konania o jeho ponechaní vo väzbe, ktorú však sťažovateľ svojvoľne (účelovo) nevyužil, keď sa na verejnom zasadnutí konanom 10. septembra nezúčastnil iba preto, že iba verejným omylom na upovedomení v tomto termíne bol uvedený mesiac číslom 19, ktorý neexistuje. Z toho vyplýva, že sťažovateľ sa sám zbavil možnosti práva na obhajobu, čo bol pre ústavný súd dôvod na odmietnutie jeho ústavnej sťažnosti.

11. Ústavný súd ďalej dodáva, že konanie vo veci nebolo skončené napadnutými rozhodnutiami, ale stále beží, takže doteraz nedošlo k vyčerpaniu všetkých procesných prostriedkov na ochranu práv sťažovateľa, preto ich môže použiť v ďalších štádiách trestného konania až do jeho skončenia, pokiaľ s jeho výsledkom nebude súhlasiť a bude

pociťovať ujmu na svojich základných právach a slobodách v dôsledku pochybenia (či už hmotnoprávneho alebo procesného) všeobecných súdov, s možným vplyvom na výsledok konania.

12. Ústavný súd tak uzatvára, že s ohľadom na už uvedené skutočnosti bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť na neverejnom zasadnutí senátu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. januára 2019